

BIBLIOTEKA

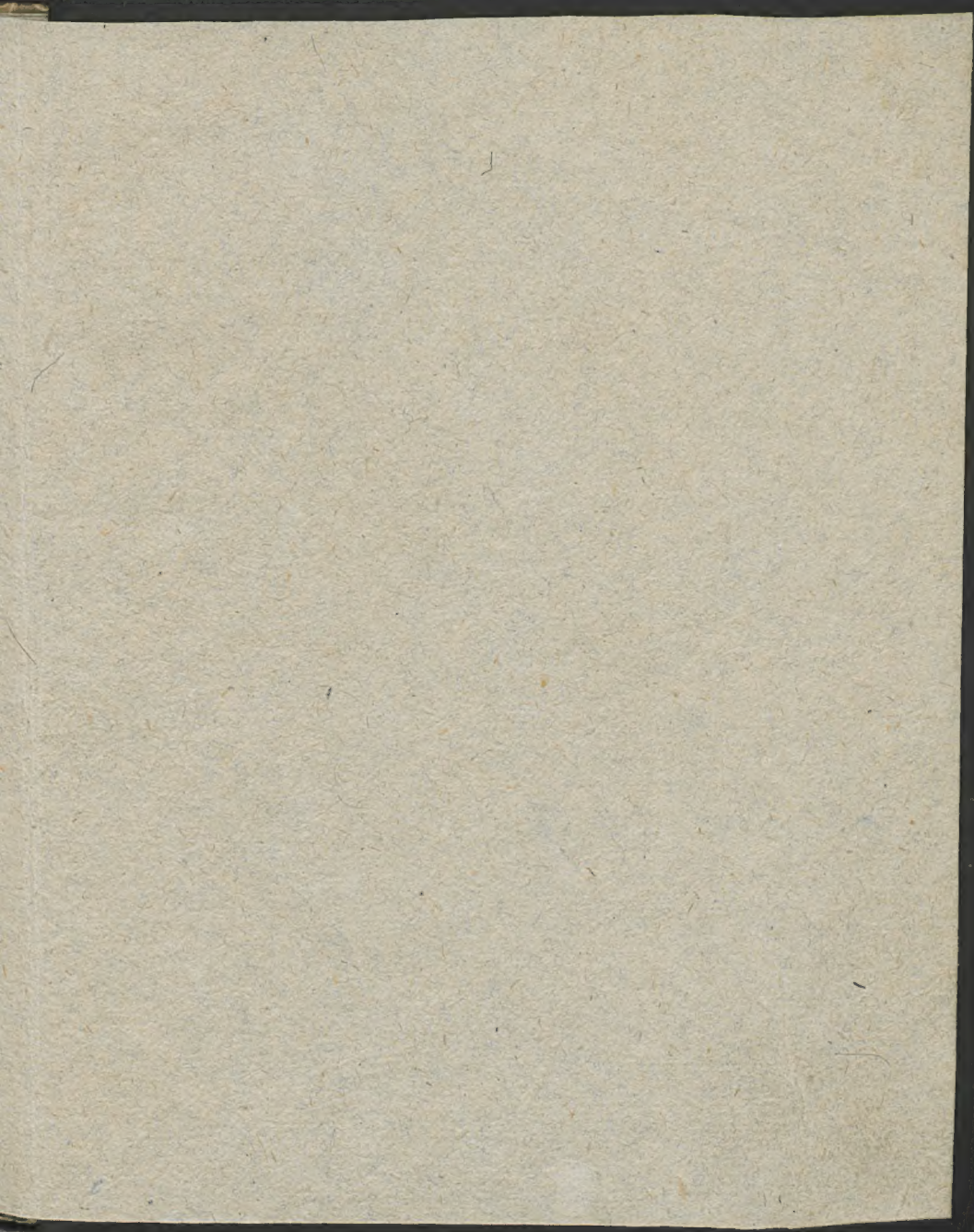
Zakl. Nar. Im. Ossolińskich

XVII

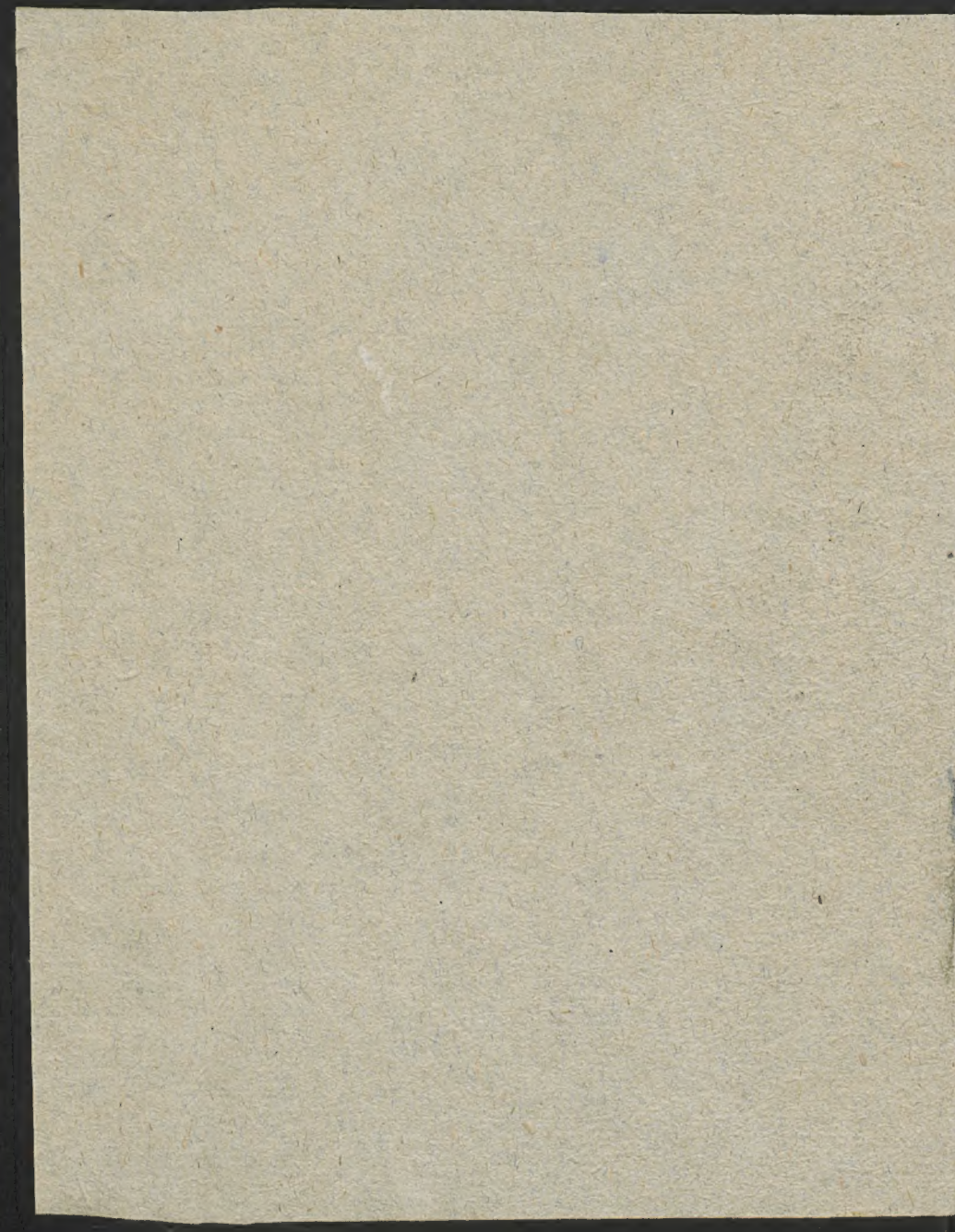
3681

13995

KROTKA

Krótko

Ale prawdziwa

RELATIA

rzeczy tych:

33

Które od 12. dnia Stycznia / Roku 1634.
do 28. Lutego / z Olbrachtem Wallensteynem przeszłym
Książciem Mekelburskim / Frydlańskim / Saganńskim /
Glogowskim: Generałem Woysk CESARZA J.M. y z dru-
gimi Obersterami; wprzód w Pilźnie / a potem w
Egrze przeciwko CESARZOWI J.M. Domowi
RAKVSKIEMU, y wśytkiemu Rzymśkiemu
Pánstwu / przez zdrádzieckie prócty-
ki na świat się pokazały.

Z Niemieckiego ięzyka na Polski
przetłumaczona.

Justus es Domine & rectum iudi-
cium tuum.

XVII-3681-II

W W A R S Z A W I E, 13.995

W Wdowy Janá Kossowskięgo / Krolá J.M. Typ:
Roku Pánstwięgo / 1634.

W Jádomo wszytkim test / iáko Olbrácht z Wallenstein vrobzony
Szláhcie Czeski / przešle Kíaze Fridláncie / od CESARZA
J^o Mci / zá bárho mále y proste merita swote / do Kíazecego
boštoenstwa y godnošci wywyżšony by / y niezliczonemí Przywilejá-
mi / y dobrodziejstwý hoynie obdárzony (tá / že ledwo w Zístoryách co
podobnego czytamy) á to ná powab wiernošci / wdziecznošci / y žyczli-
wošci przeciw Pánu swemu. Co on wszytko o žiemie vderzywsy / smíal
napřod knowác zdraždieckie práktyki / drugim ná przykory / nepřy-
jácielowi ná požytek / Pánu swemu ná ochybe / škóde / y přaiudiciu ,
z puštošením calých Prowincyi. Potým do skutku žé zamysly přywos-
bžac 12. Sřyczná / Roku 1634. wszytkých Ofšicýerow swých perempto-
rie do Pilžny z wolawšy / přeciwo Cesařzowi J. M. fašlywemí y škry-
wym přetextám / bezžadney přyczyny Conspirácia podnioš / y do poba-
pisu oney přymušil. Ná co sie žedni zdumiewáli / á drubzy wiedzac o
předšterwžáciu tego / chetnie podpísali: owi záš ktorzy přymušeni by-
li / cála wiáre y poddáňstwo ná sercu Cesařzowi J. M. zachowuac /
co musíeli / choč nterádzi / wczynili. Dopisawšy podpisow Oberšteršich
Wallenstein / wpatrowal špěsoby / iáko by do Czeškiey Korony y Kro-
leštwá přysć mogl; iákož iuž ná to wszytkie gotowošci byly / táž z žego /
iáko y z nepřyjácielškiey štrony; á Koronácia mialá byđž 24. Lutego.
Koštalal tedy wszytkim Cesařškim Regimentom / aby sie wszytko Woy-
ško plesých y konných 22. Lutego / pod choragwiámi ná Bialy gorze pod
Prága popisowalo. Tam poštanowil by / od wszytkého Woyška Cesař-
škiego přysięge wžiac / á křoby sie zbráňal / temu po Frydláncu žeb wa-
ciac / ábo obléšć: Obebrawšy přysięge do Prági táhac / y tam byđž
Koronowány: Interim nepřyjáciel mial tež Woyško swoe z nim zla-
czywsy do Czech téc.

Lecz wiedzac / že táž wielkie opus bez pozwolenia přednteyšých
Głow Woyška trudno do effektu přysć moglo / zálo mu sie žé zwolác
do Pilžny / y z niemí pod pokrýwká dobroci / fašlywle y politicě trá-
ktowác / osobliwte z Grošsem Gállásem / z Grošsem Oetáulánem Pic-
colomini / y z drugimí wiernýmí Cesařzá J. M. Oberšterámí / o ktorých
wterze trzymáć / že enotliwemí y mežnemi Cawallerámí bedac / Szlá-
checkiego wrodzenia swego / šromotná zdražba y conspirácia přeciwo
wszytkiemu Páňštwu Rzymštemu / y přeciwo pomážáncowi Božemu

Wtedyż Graff Aleringier nad mniemante Frydlancyka poznay sie
wracał / bardzo sie wrazał nań. Zoczywszy taki tego disgust Gallás/
przestrzegł Graffá Aleringiera / opowiedział że rzeczy tego v Walle-
steyna w podeyrzeniu są / y rądził tesli mu żywot miły / żeby do Pilzny nie
przyleżdzał / ale sie w drodze bawił zmyślając choroba / y tak uczynił.
Tym czasem Wallensteyna testence widząc / tym większą / im bliżey ná Ma-
tryngera oczekiwał / y excusacie tego trutinował / ofiarował sie Gallás
ná przeciwko Aleringerowi wytáć / y tego ná lige te ná mowić. Podoz-
bało sie Consilium Wallensteynowi / y dawał mu swej kárety / aby tym
wcześniey tego dokazał; ale Gallás perswadowawşy / że tácnicy konno
przebieżec niżli w kárecie; tak wćciwie z niewoli Frydlancckey vşedi.

Żaraz przyláchawşy Gallás do Graffá Aleringiera / z nim / y z Don
Baltázarem Marradás tátemna ráde uczynił / iáko by tym Conspirátia
om zabić / y skáncło consilium / aby Graff Aleringer do Cesárzá J. M.
iáć náypredzey iáć / y onemu te nowiny nie szczesne opowiedział / á ráde
de o pomocy wízał. Co sprawiwsy / iáć / do wsýtekich Officierow
Woyska / y ono zbrádzieckie procedere Wallensteyna odkryli / y ex má-
dato S. C. M. zbraycy posłuszeństwa oddawać / zázazali / á żeby káždy
sie w swym quáreyrze áz do dalszego rozkazania Cesárzá J. M. záztrzymal /
perswadowali.

Tym czasem Don Baltázár Marradás / do Taborn Místá y Prági
iáć / y wsýtkiemu Místu znown Cesárzowi J. M. przystégac roz-
kazal / wytrabiwsy y wywoławşy zbrayce Frydlancyka zá Szelmá.
Graffá zá Piccolominego do Lincu y do innych Míst posłano / aby
Obywátelom onych do wiernego poddáństwa Cesárzowi J. M. nápo-
mniał / á Wallensteyna zamysly nápiete y intentá obławil. Co sprawiá
wsy mial sie z częścią Cavalleryey predko pod Pilzne ruszyć / y Wallen-
steyna lub żywego / lub umártego do Cesárzá J. M. przyprowadzić.

Wallenstein niżej sie tego zbrádzieckie intentá odkryły / wedle swe-
go zbrádzieckiego propositum, do executie y predzy przyć chce / wy-
stał byl executorá y pręcursorá swego / nieláckiego Szaffenberga Gene-
ralá niegdý ná iázde / świadomego wsýtekich miesty w Austrey / y w
Miesćie Wiedeńskim / y rozkazal / aby iázde swoje kórey 60 rot bylo /
y kílka Regimentow Piechoty / w Austrey y w Syriey / á mianowćcie
około Wiednia položý / gwałtem płaca y pleniądze ná zó Interzá / y przez

4
wsiadł pogotowiu drugich miał / aby gdy podlegające ordynowani inż
na nie których miejscach miasto zapala / brame jedne opánował / y onych
zbliska na Succursum przyzwoanych / wpuszcil / którzy Miasto plandro-
wać Cesarzá J. M. Krola Węgierskiego / y niewinna krewni Arlewicka /
y Arcybiskupiecia / y wszytek Dom Rakuski / wykorzenić y wygubić mieli.
Ale Bog wsiemogacy y miłosierny / obrońca sprawiedliwych / y w nim
jedyna nadzieja pokładających / który na tak brzydkie okrucieństwo baley
patrzyć nie chciał / odkrył tego y Udharentow złośliwe praktyki / y po-
hanbił tego / który nie tylko Dom Rakuski / ale y wszytko Rzymskie Pań-
stwo Rzeczy Niemieckiej / pod Tyranską niewola podrzucić chciał / y oba-
ce Państwo wprowadzić : przez coby wszytko Chrześcijaństwo wielką
škodę było poniosło.

Gdy tedy Frydlańczyk rozumiał / że tego consilia przez Száffenbergá
do skutku przyszły / y że mu niczego niedostawa / tylko żeby popis Woy-
ská stánal / á tego Koronácy w Prádze doslá ; na przygotowanie oney
przeslá byl Szvágrá swego Terste do Prági / aby Miasto y Pospolstwo
do siebie przyciągnął. Ten bedac inż tylko trzy mile od Miasta / wziął
wsy wiadomość co sie w Prádze stáło / y zego do Miasta nie przypu-
sza / wrocil sie do Pilzny y wszytko procedere opowiedział. Na co Wal-
lenstein : Ponieważ prawi Gallas / Aleringer / y Piccolomini sie niewra-
caia / testesiny zdrázeni / zwołaszá że Regiment Theodaty do Budweys
bez mego rozkazania ciągnie. Zaczynam zaraz rozkazal przybyć wszytkim
Regimentom / które okolo Pilzny / y na granicach nieprzyacielskich okolo
Egry byly / iáko osobliwie 1000 Drágonow / Páná Buclerá Jrlánczy-
ká / do nich przylaczymy 600 iázdy Terste / y 600 Juliusá Kiazęcia
Saskiego / którzy go prowadzić mieli. Piechote zaś Kiazęcia Juliusá
Saskiego / w Mieście Pilzne na obrone zostawil / y przymusił támcz-
nego Leytenandra do przysięgi / że niemáil nikogo bez tego rozkazania do
Miasta puscic : Nad to rozkazal / aby 70 Dział wielkich na wozách po-
gotowi na wywiezienia bylo / że wszytkimi do tego należacemi rzeczá-
mi / á ordynował temuż Leytenantowi / testiby Cesarzey nadbtegli / aby
prochy zapalit / działá zágwozdzil / á potym dopiero rádził o sobie / iáko-
by sie per accordo poddał. Ledwo to sporządzimy spieszno do Egry
wyiáchal z Pilzny / gdzie na niego dwa zupełne Regimenty czekały / jeden
Terste / który w Mieście leżał ; á drugi Breynera na przedmiesciu.

chowanie Katolickiego Kościoła / y Religiey / Cesarzowi J. M. Domo-
wi Rakuskiemu / y Niemieckiey nacies przyśluzyc sie mogli / gbyby Wal-
lensteyn z Albrachentami Cesarzowi J. M. poymanych podał: ale oko-
miałac na niebezpieczeństwo od drugich żołnierzow / ktorzy go prowadzili
/ obłożyli wykonanie zamyslow swoich do Egru / gdzie spotkawşy sie z
Cordonem przyziacielem swym Leitenantem Regimentu Tureckiego / a
Commendantem nad miastem Egra / y z Lessem / powierzył sie im strzeżych
zamyslow swych / przed oczy kładac / tak ośmielony Wallenstein zbrayc iest
Pana swego Cesarza J. M. tak na nieprzyziaciela / z ktorym sie zlaczyć
chce / co godziną wyglada / tak fałszywemi prątenśiami onych do siebie
zaciąga / y wielkie recompensy obiecuje / wdaiac takoby Krol Węgierski
gwałtem nad wola Cesarza J. M. w pole ciągnąć / y tak przy Cesarzu
stać przeciwko Krolowi Węgierskiemu chciał / szycząc sie że y Franc
Albracht y Urneym z nim przy Cesarzu sie wiazać mieli: oświadczać
na ostatku tak go stać miało w pieniadze / aby Woyska 30000 wysła-
wil / ktore discoursy fałsem wşytkie traćily / a dośad sie rzeczy toczą / na
oko dowodzili. Skloniwszy tedy Cordoną y Lesla / ku swym zamysłom
Buthler / conferował potajemnie / takoby swe zamysły zaczął / y predko
konczyć mogli.

Przyzwali tedy na to consilium y drugich Capitanow P. Roberta Ge-
raldyna / P. Gwaltera Ebroxa / P. Dyonysiusą Magdaniela / P. Edmunda
Burka / y Jana Brauna. Keorym tak confidenter przychylnym /
poruczyli straż w ulicach / aby sie żaden z domu pod czas tej executey
nierużył.

Nim tedy do rzeczy przyśkapili pomienteni Obersterowie / sprzy-
śiegli sie rączyć wmrzec / niż nic nie sprawiwszy sie rozdzielić y wydać.
Tak tedy rzecz ordynowali: Robert Gerdalbin z liczba Trzlanoczykow swo-
ich miał do Jloego iść / Dionysius Magdaniel z 20 do samego Wallen-
steyna / Gwalter Ebrox także ze 20 do Tereski y Biniskiego / ktorzy wespół
mieszkali / nie wdaiac żadney inşey Nacies / ani w mieście / ani przed miast-
tem. Lecz obaczywszy żeby to podzielenie mogło taki tumult uczynić w
Mieście / zdało sie im / aby na wieczte w Zamku zaprosili Tereske /
Jloego / Biniskiego / Komistrza Neymana a Sekretarza Wallenstey-
nowego. Zaprosił ich tedy imieniem Cordona y Buthlera Lesel / dawşy
wiedzy soba znać / że kiedy confeltry wniośa / na tych miast do executey

6 sprawy / ktorzy po trzech / po czterech i pałnu, do Zamku nie znaczni z
broniąmi skrytemi wchodzili. Stałac w prawdzie warta Niemiecka przed
bramą / ale że rozkazanie miała od Cordona / aby onym wejścia nie bro-
niła / wstretu nie czyniła wchodzącym. Wśedzły onych 40 meżow opas-
nowali Bramę Zamkową / y tak zatąrasowali / że żaden ani wnieść / ani
wynieść nie mogli.

Gerałdyn wziął z sobą 8. żołnierzow. Ebrox 12. Dionisy 20. ktorzy na
strazy w Bramy stał / aby żaden nie wyszedł / a gdyby gwałtem chciał / za-
bie bydy miał.

Gerałdyn pośedł na Sale / gdzie owi zaproszeni bankietowali / a iż 2
drzwi na Sali były / zaraz iedne porte z swoimi opánował : druga z swo-
tymi Ebrox. Stánawşy przy swoich drzwiach Gerałdyn / z dobyta bro-
nią / zawołał głosem. *Vivat Caesar Ferdinandus*, odpowiedział Ebrox. *Ec-
ce tota Domus Austriaca*. Wsłyszawşy zaproszeni głosy takie / zdumiawşy
siewstali od Stolu / a Cordon / Butler / Lesel / dobywşy broni swoich /
przebili ich. Tercja że skorzany kolet gruby na sobie miał / iłka strychow /
ale bez szkody wzianşy / zemknął sie był z Sali / y na straż Dionysyus
náśedzły prosił o Quartyr. A Dionysyus do niego : mien Hasło / on mie-
nił Wallensteynowe : S. Jakub. odpowite Capitan Dyonisy / inż teraz to
nie ważne / Dom Rakuski Hasłem iest / y zaraz go tam zabili. A ktorzy
słudzy broniac Pána / ranił dwóch żołdatow / ale y sami poległi. Dział
to sie to 25. Die Februarij, w Sobocie przed Wieszopusty.

Po tej robocie Lesel. wyszedł z Miasta / aby wprowadził dwóch Ca-
pitanow / iednego Irlandczyka / drugiego Szota / y z nimi 100 Drago-
now : ktorym vsali / że wlic dostrzec mieli / żeby żaden Wieszczanin / ani
żołnierz z domu nie wyszedł. Co sprawiwşy y żołdaty w Ryńku rozsia-
dzivşy / pośedł Lesel do głowny strazy / rozkazniac / żeby sie chociażby
wrzasał iaki / abo tumule wślyszeli / nie ruszali : y stał sam przy nich / aż do
skonczenia executey z Wallensteynem / ktorzy w Wieszcie stał.

Do Wallensteynowey executey / wybrali sie Butler / Gerałdyn / Ebrox / y
Dyonisy Magdaniel. Na obronę Zamku został Cordon z niektórymi Irlandczy-
kami / a żeby sie drudzy zrobivşy rzecz powrocili. Przychodzic inż do gospody
Wallensteynowey / wślyszając płacz y lament Matjonek Terciego y Wiankiego / (kto-
rym o zaboiu ieden Lotcy wćielşy trytomos Zamku dał znać) zaczęli Lesel wśła-
zawşy aby do przedsięwzięty sprawy pospieszyli / podzielił Capitanow : Dionis-
zego posłał do strazy Ryńcowy / rozkazniac Dragonom / że iesli iestże w spra-
wie nie stoja / aby zaraz szli / a Ebrox do Pokoju Wallensteynowego designo-
wał. Lecz że Gospoda Wallensteyna / niemato drzy y wrot miała / rozkazał Bu-
tler

nie wychodził. Ebrox zaś posłał do gornego Połoinu / na zabicie Wallensteyna. Ten idąc tam z swoia Comitywa / napadł na Połoiowych stoicych przed Połolem / z Ktorych gdy pytał ieden Capitana Ebrox / przeczby tak pozno turbował Kieże J. M. inż wspaniołone / miało responsu / od żołdat iednego z Comitywy / Szpada przepchniony raz wziął y poległ. Co obaczywszy drudzy wcieli / opuścili wśy Pana. Interim Capitana Ebrox do drzwi Połoiowych stoicy / sąwarte nałazłszy wderzy nogę / aż drzwi wystoczę / Tam obaczywszy Wallensteyna tylko w białym odzieniu wpuł Połoin stoicęgo / A tuśmi prawiz drayco Cesarz / teraz moja reka / gnieść. słowka iednego nie odpowiedział Wallensteyn / a Ebrox dobywszy parę teżany / przebił go na wylot / ysaraz iak wol zabiry wpadł. Porwałgo natchmiasz ieden rosły wrostem żołdat / y po Czesku chciał przez okno wyrzucić / ale drudzy zgromiwszy go / a zdawśy Kobieterzec / Stolu / wwineli trup / y na woźte do Samku / sąwiezli. Pan Butler tym czaśsem Cancellarys Wallensteyna opañował wśy one zapieczetował / y warte przystawił. Co uczynił do Tłego domu szedłszy / i i wśyrko pod pieczęcią sąwarił.

Chmistrz Wallensteynowego Szassenberga / Brata owego poymanego w Wiedniu / pod straż wzięli / po Tragediey wśytkiey do Samku posli / gdzie Corodona na nich oczekował.

Nazajutrz / to jest : w Niedziele Miesopustna / wśytkie bramy Mięskie sąwarte były. A w tym Obersterowie na rade się zawarli / deliberować co czynić / ponieważ ani Mięszczanom / ani żołnierzom nie yśali / y concludowali aby 400 z Regimentu Brynerowego w puszczo / Ktory przez dzieś cały z zapalonemi kłotami y muskietami szbroyno w Ryntu stali.

W Poniedziałek / wyszedł Butler z Porucznikami swoiemi na rozmowę z Oficerami Regimentu Tertsi / aby onym wśytek Process powieźdzał / y pytał iedli chca przy Cesarzu J. M. stać / y onego nie opuścić / Potym wyłachawśy w 50 Foni na posłachy nieprzyaciela / abo dla izyła / iedli Franc Olbracht nie iedzie do Wallensteyna na rozmowę. Ale jezaśiadz izyła nie mogli / powrócił się do Miasta.

We Wtorek znowu Pan Butler Leytenantu swego wysłał w 50 Foni / żeby gdzie Franc Olbrachta S.iego sąłapil / abo iakiego izyła o nieprzyaciela dostal. Ktory sąłachawśy trzy ćwierci mile od Miasta / napadł na Olbrachta bardo lekko iadacego z dwiema trebaczami w Radeie / do przyaciela swego Wallensteyna. Przywitałgo Leytenant ludzko / wdatac iak aby na przyiecie iego wyłachal / a powiadałac że z wielka chęcia na niego Wallensteyn oczekował W drodze między rozmowa / gdy od Miasta tylko ćwierci mile byli / rzekł Leytenant do Kiojećca Olbrachta / co by rzec / Kiedyby Oberster Butler W. K. M. poymał wśy do Cesarza posłać / Kośmiłło się na to Kieże / nie wieźdząc co się stało. A Leytenant do niego : Miedź je prawiz że iuz w poymaniu iest / bo Wallensteyn iuz z swoiemi Adherentami zapłatę swoje wziął / y rzucił się do Kary / wyrzósł iak rzeczy / iedli iakich listów z soba nie wieźie. On rozumieiac że go rozbić chcieli / prosił aby mu przynamniey białe odzieje dla ochroystwa sąstawił. Lecz Leytenant prowadził go do Miasta / oddał Butlerowi. Ktory iż iuz z pierz wśemi niewinami o położeniu Wallensteyna y drugich / do Wiednia był do Cesarza J. M. Dyonyzys wysłał / przyawśy Olbrachta / posłał przebko z drogi Cesarzanu / Dyonyzego reuokować. Ktoremu gdy się powrócił / a siedzącego o Stolu z poymanym Olbrachtem znalazł. P. Butler głosem wielkim rzekł : Panie Capitane oddaycie nam iże moje posługi / y poddaństwo Cesarzowi J. M. a powieźdź

Proście wzięcie / aby J. C. M. za wymowionego nie miał / że nie nie piše / ale
eto posyłam listy Cesarzowi J. M. Ktore ten poymany posłaniec przywiośł. Za
tym Panie Boże wam day szczęśliwą drogę.

W tey Relacyey / to wważenia godno iest: Waprzód / że ci Mężni
Kycerze / ktorzy sie tak mekiego dzieła podieli / wszyscy obcy / y ledwo
znaiomey Włacyey byli / ani od żywoey duży do tego nawiedzienci nie byli:
bo iestże in particulari doskonałe sie nie wiedziato / o zamysłach Cesarza
J. M. co z Wallensteynem czynić chciał.

Powtorc / że tego nie uczynili dla żadnego pożytku swego / ponieważ
wszystek zbior Wallensteynow pobrać mogac nieczego nie ruszyli / ale wszy
tko na dalsze rozkazanie Cesarza J. M. zachowali.

Po trzecie / że 40. meżow śmiało sie obrac na tak okrutnego y mściwego
go Tyranną / ktory Woyskami przyiąznym y nieprzyjacielskiem / y 200
Dworzan obtoczony był / a iestże w Młasteczku / ktore wiecey nieprzy
jaćcielowi niż swoim przysiało.

Po czwarte / że żaden z pod Regimentu Teraști / wysławiały że Ober
sterá ich zabito / za to sie nie wstiał / ani nawet na przedmiesciu / gdzie to
bardzo dobrze mogło być. Bolała ta sprośna zdrada y zdradziecka Tyrana
nia / Cne Kycerstwo / dla tego pomniac na przyszłego Pánu swemu uczyn
kowi / krowa rączey y śmierćia one pieszczetować / niżeli iey pomagać
chcieli. Żładlácno poznać / że sie to z osośliwey łaski Bożej zstało / ktor
y złym y dobrym wedle zosług płaci. Ponieważ ten krzywoprzysięca /
ktory od Cesarza J. M. wielkie dobrodzieystwa wziawszy / wszystkich Pro
gressow Nieprzyjacielskich / z pustoszenia ziemi / y zguby ludzi przyczyna
był / wiecey by złego był nabrośł / gdyby tego coñsilia do skutku przywie
dzione były. Za te opatrność Boża powinniśmy P. Bogu dziekować /
że nas wbronil / y prosić / aby nas na potym bronić raczył.

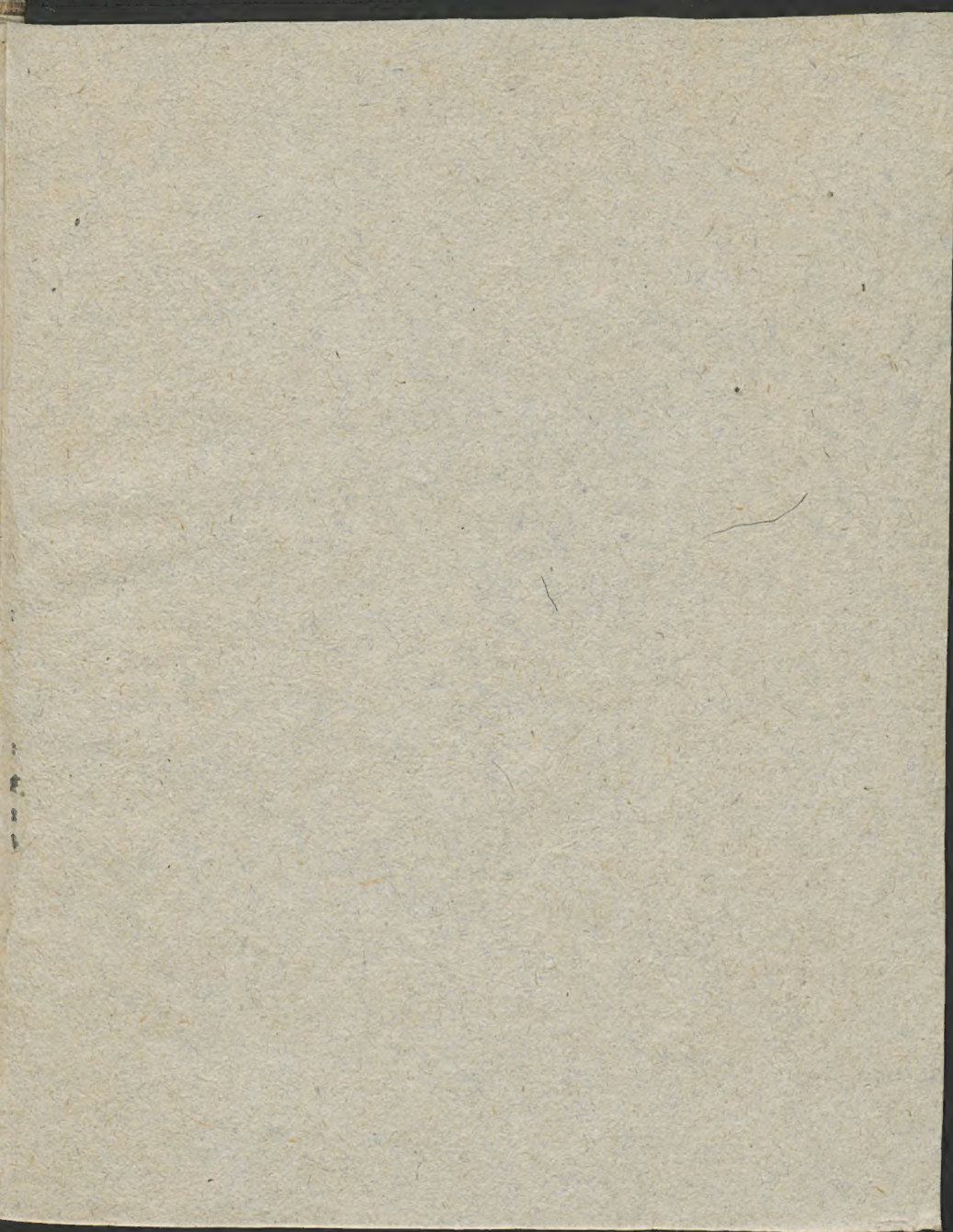
Po piąte / że Wallenstein zabito tegoż Miesiaca / tegoż tygodnia / y około ro
cznice niemilośnierney executiay swey / ktora na pokrycie hańby y niesławy swojej
pod Lipskum w bitwie z Gustawem wziętey czynil / Officierow niektórych tracać
niewinnie / y przypisać iakoby tego niesławy przyczyna byli / wdziękami swoim.
Mianowicie Oberstara Hagen / y Groffa Broglio / Panem z Wobersnau / ktorzy
przed Bogiem y wszystkim światem protestowali sie o niewinność przy executiay /

Wallensteyna na Sed Pánski powolywali / gdyż on na przyczynę wielkich
Potentatow zmiększyć sie przeciw niewinności nie dał.

Sic Ingrata Perfidia, dum per vim assurgit, per vim
deprimitur.

7735

32

